

Вежди му черни гайтани,
Уста му чешка сребарна,

Очи му черни череша.

326.

Снощи станахъ сжненъ, буденъ махмуренъ,
Та попитахъ моя майка мѣштиха:

„Пели ли сж пѣрви петли и втори?

Викалъ ли е Селимъ ходжа на меджитъ?“

Отговоря стара майка мѣштиха:

„Не сж пели пѣрви петли, ни втори,

Ой ти тебѣ лудо младо, глупаво!

Не е викалъ Селимъ ходжа на меджитъ.“

Азъ не слушахъ моя майка мѣштиха,

Но отидохъ въ мой-те темни ахѣри,

Та извадохъ моя коня хранена,

Оседлахъ го, обуздахъ го азъ него,

Воседнохъ го, припуснахъ го азъ него,

Та отидохъ на студени кладенци.

Тамъ намерихъ до три моми згодени,

Азъ попитахъ до три моми згодени;

„Гази ли са тази вода студена?

Кѣрши ли са тази калинка червена?

Либятъ ли са до три моми згодени?“

Отговарятъ до три моми згодени:

„Не са гази, тѣзи вода студена,

Не са кѣрши тази калинка червена,

Не са либатъ до три моми згодени.“

327.

Момкова майка изъ домъ излезла

Изъ домъ излезла, снаха да тражи;

Много тражила и намерила,

Где мома цвеке у китка бере:

„Защо ти, моме, та китка цвеке?

Дали за тебе, дали за либе?“ —

„О чужа майко, азъ либе немамъ,

Но салтъ за мене, да ми мирише.“ —